

Гимназија „Светозар Марковић“ Нови Сад

22.

ШКОЛСКО ПОЗОРЈЕ

Нови Сад, 11 - 13. маја 2016.

ОРГАНИЗАТОРИ ПОЗОРЈА

Татјана Вукадиновић, директор Гимназије

Сандра Антић, професор, библиотекар

Домаћин Позорја

Татјана Вукадиновић, директор Гимназије

Селектор Позорја

Весна Ждрња, глумица

Уметнички жири позорја

Милица Грујичић, глумица

Момчило Миљковић, редитељ

Илдико Банчи, кустос Позоришног
музеја Војводине

Водитељ округлог стола

Петар Јовановић, редитељ

Аутор уметничке поруке

Мирјана Станић, професор

Организатори Позорја

Татјана Вукадиновић, директор
Гимназије

Сандра Антић, професор,
библиотекар

ШКОЛЕ - УЧЕСНИЦЕ

Гимназија „Светозар Марковић“

Нови Сад

„Митровачка гимназија“

Сремска Митровица

Економска школа „9. мај“

Сремска Митровица

Гимназија „Никола Тесла“

Апатин

ГОСТИ ФЕСТИВАЛА - РЕВИЈАЛНИ ДЕО

Омладински драмски студио Центра за позоришна истраживања - Нови Сад

НАГРАДЕ ЗА ОСТВАРЕЊА

1. сценски говор
2. музика
3. ликовност
4. оригинални драмски текст
5. драматизација или адаптација
6. епизодна мушка улога
7. епизодна женска улога
8. глумачка бравура
9. главна мушка улога
10. главна женска улога
11. професорска режија
12. ученичка режија
13. представа у целини
14. посебан сценски елемент, по
нахођењу оцењивачке комисије
15. најбоља представа по
мишљењу публике

У сусрет 22. Школском позорју, у години обележавања четиристо година од смрти Вилијама Шекспира

„Иду ми на живце све те годишњице“
Стих из фолк хита анонимне певачице ...

Двадесет друго Школско позорје одржава се као да не хаје за све недаће и тектонске поремећаје у друштву и субверзивно опстаје упркос рушилачком бекграунду система, јер противотров за ентузијазам још није смишљен.

А да се подсетимо, ентузијазам се састоји од једнаких количина заноса, ината, неуморности и посвећености у хемијској равнотежи са издржљивошћу, а у обрнутој пропорцији са дилетантизмом, самољубљем и одашиљачима егоцентризма. Тиме се супротставља беспарици. Свака представа је мала револуција.

Додуше, зна се шта револуције раде са својом децом. Али чак и када се догоди да се материја као што је ентузијазам истаћи, дође до смене генерације међу ђацима и професорима. Стваралачки перпетуум мобиле првог реда.

Дакле, удружи се спремност наставника да воде и прате ученике у напору да креирају, јер их често видимо само како репродукују. Затим спремност особља школе да повери кључеве здања за оне чаробне сате чудесног настајања представе за које нико није плаћен. Спремност колега да гледају насталу представу, спремност ученика да дођу на премијеру, спремност оних који су дошли на премијеру да прате чаролију у тишини и да након представе одустану од навијачких манира, спремност да се у тишини размишља, да се, не додачује, да се не жваће жвака, да се не једу семенке, да се ћути чак и кад се говор не чује добро са сцене, чак и кад се оно што се чује не разуме баш сасвим добро...

Зашто?

Зато што сви волимо да верујемо у чуда. Зато што сви волимо чаролије, зато што нам је доста стварности и хоћемо да „верујемо у невероватност“, зато што хоћемо да се пребацимо у неку другу стварност, зато што поштујемо глумца који се у време „селфи нарцисоидности“ одлучио да одустане од сопственог идентитета зарад неког другог идентитета и зато што осећамо да само поузданост сопственог идентитета дозвољава улазак у туђи.

И ми смо дошли да то подржимо и поздравимо, јер непогрешиво осећамо да вреди. Зато што је у природи човека да се преображава. А позориште преображава, и глумце и публику. Ми се маскирамо и прерушавањем, стичемо слободу.

И упркос сиромаштву које се огледа у минимализацији сценографије, упркос беспарици која нас све претвара у акцијаше за изградњу сопствене нове културне домовине, упркос менама и експериментима и лутањима, ми и даље долазимо у позориште, трпећи видеобимске секвенце у представи, микрофонско обраћање тамо где је некад певао антички хор у име народа, пост пост позориште са надинтерпретацијом ауторског текста као велеиздајом пишчеве идеје или замену полног идентитета драмским ликовима у времену у коме до тог идентитета више никоме није ни стало, последице психодраме на делу, јер очекујемо оног који ће доћи и рећи нам, оно што сви очекујемо да чујемо, да је љубав најважнија, јер, сви у позориште идемо да бисмо, видели како „неко покушава неког да воли“. Како љубав опстаје.

„Чак и највеће позоришне представе само су плод маште. Представа се тако зове с разлогом. У томе је извор њене моћи. У позориште улазимо исто као Виола¹ у Илирију, или као Розалинда² у Арденску шуму, с намером да се претварамо, али онда спознамо нешто стварно. У основи свих драма је прича у којој се сви препознајемо: неко покушава неког да воли. Ово је најстарија прича од свих, али је нико као Шекспир није тако лепо испричао.“³

Признајмо да смо у Талијин храм ушли због љубави. Најподстицајнијој и најразноликијој појави на свету! И слаavimo ту љубав овде у овој четирстотој годишњици од Шекспирове смрти као одговор на питање зашто су Офелије, Хамлети, Отела, Розалинде, Јулије, Јага, Макбети, и даље међу нама.

Мирјана Станић, професор српског језика и књижевности

¹Лик из Шекспирове „Богојављенске ноћи“

²Лик из „Како вам драго“ Вилијема Шекспира

³„Разоткривање Шекспира“, BBC Blakeway Productions Ltd 2012. i Glob teatar

XXII ШКОЛСКО ПОЗОРЈЕ

извештај селектора

Значајно смањен одзив на позив за учешће на овогодишњем Школском позорју за последицу има нешто слабији критеријум при селекцији и мањи број представа у конкуренцији. Трудећи се да сазнамо зашто је дошло до смањеног одзива, позвали смо неке од дугогодишњих учесника и сазнали да нико од њих није имао ове године ученичку представу. Разлози су шаролики: негде је дошло до смене генерација, негде су професори на које се се ослањале драмске секције отишли у пензију, негде се на представама ради, али нису завршене на време... Ипак, између редова се може препознати замор професора и школа и битно смањење ентузијазма. То није неочекивано, када се има у виду шта су све просветни радници протеклих година претурили

преко главе, и како су се на њих сваљивале критике за све што не ваља у школи и друштву, а никада нису похваљивани за огроман труд који улажу у свој посао. А занемарити тај труд и не препознати га је злочин, не само према оном (већем) делу изузетних професора и наставника, него и према њиховим ученицима и интересима целог друштва. Ево, ја користим ову прилику да позovem и друштво и државне органе да престану да се бацају у школу на просвету и да почну да схватају да само креативно и активно деловање у школама може зауставити све негативне појаве код младих. Никаква регулатива, никакве санкције и никаква репресија не може постићи ефекат само једне успешне драмске секције која окупља велики број ученика.

Имајући то у виду, а и због смањеног броја представа у такмичарском делу, уврстили смо у програм овогодишњег Позорја и једну новину: представу форум театра коју је урадила група младих окупљена око Омладинског драмског студија у Позоришту младих. Ова представа, под називом „Прозор“, бави се темом вршњачког насиља и њен неодојиви део је активно учешће публике која, својим деловањем, има прилику да на лицу места, на самој сцени, промени одигране сцене и испроба, као у некој лабораторији, делотворност метода савладавања насиља ненасилним средствима. А сада ево извештаја о представама које ће учествовати у такмичарској селекцији. Редослед, наравно, није ранг листа, него игра слободних асоцијација саме селекторке. Свим учесницима овогодишњег Школског позорија и њиховим домаћинима, ученицима и професорима Гимназије „Светозар Марковић“ у Новом Саду, желим добар провод на Позорију и много величанствених тренутака на театарској сцени у будућности.

„Псовање публике“, Петера Хандкеа, у режији Катарина Крстић, ученице трећег разреда, и у извођењу Драмске секције Гимназије „Светозар Марковић“ из Новог Сада. Подстакнута скоро поетском формом и високом стилском вредношћу овог текста, млада екипа и редитељка пропустила је да нагласи његову деконструктивистичку намеру и жељу за раскринкавањем такозваног грађанског позоришта. Својим високо естетизованим приступом су направили једну скоро ораторијумску поставку. Иако је елеменат позоришне естетике растакања

форме измакао њиховом поимању текста, ипак су својим изузетним заједничким радом, потпуном посвећеношћу и великим степеном вештине коју исказују у овладавању сценским говором, заслужили да се нађу у овој селекцији. Уосталом, можда до наступа на Позорју још параде и на активнијем односу са публиком.

„Није онако као што изгледа“, ауторка трекста и редитељка ученица Сенка Пајић, а играју ученици Економске школе „9.мај“ из Сремске Митровице. Ауторка текста и редитељка је имала препознатљиву намеру да направи кратку сатиричну комедију. Текст има јасну и драматуршки добро организовану радњу са веома ефектним крајем. Међутим, као што се често догађа кад млади људи раде сами баш на свим елементима представе, рад са глумцима је мало заказао. Пошто траје кратко, у овој једночинки још има места за импровизацију и духовите разраде појединих детаља, али, то тражи озбиљнији и стручнији рад са целом екипом. А можда је требало размислити о још једном оваквом „делцу“, па направити сатирични диптих... У сваком случају, пошто ова селекторка увек бира да подржи комплетно ауторство ученика, публика овогодишњег Школског позорија ће имати прилике да види младе митровачке глумце на сцени.

„Морска болест“ Властимира Глигоријевића, у режији професорке Мирјане Ђалић и извођењу ученика Гимназије „Никола Тесла“ из Апатина. Патологија породице и друштва се у овом тексту истражује у једној бизарној ситуацији која обилује комичним елементима, од којих су многе млади глумци добро детектовали и одиграли. Занимљиве глумачке особености и опуштена сценска игра су највише вредности ове представе, за шта посебну похвалу заслужује професорка и редитељка.

„Слушкиње“ Жана Женеа, у режији професорке Наде Јованов и у извођењу Драмске секције Гимназије „Светозар Марковић“ из Новог Сада. Познаваоцима Женеовог дела је на први поглед јасно да овај слојевит текст далеко превазилази искуствене и занатске могућности овако младих глумаца, као и редитељске моћи младе професорке, која тек пече занат са драмском секцијом. Ипак, велика количина емоција коју три глумице просто емитују са сцене, као и храброст и преданост с којом носе овај тешки задатак, наишла је на позитивни одзив код ове селекторке. Надам се да ће тако бити и код публике Позорија.

„Љубавно писмо“ Косте Трифковића у режији ученика Огњена Тутића и извођењу ученика Митровачке гимназије из Сремске Митровице. Ову драмску секцију води искусна професорка, што се види и из доброг одабира текста који је саветовала својој екипи. Представа доследно прати Трифковићев текст, а млади глумци са жаром и приличном вештином оживљавају водвиљске карактеристике овог комада, користећи се и обележјима епохе у костиму, фризури и сценографији. Врло симпатична представа, са неколико правих глумачких бисера.

У Новом Саду, 24.04.2016.

Весна Ждрња, глумица,
редовни професор на Академији уметности у Новом Саду

ПРОГРАМ 22. ШКОЛСКОГ ПОЗОРЈА

Представе се изводе у Новосадском позоришту (Újvidéki színház) ул. Јована
Суботића бр. 3-5.

Округли сто се одржава у сутерену Гимназије „Светозар Марковић“.

СРЕДА, 11. МАЈ 2016.

09.30 часова

Свечано отварање Позорја

Поздравна реч директорке Гимназије „Светозар Марковић“
Татјане Вукадиновић

Отварање Позорја - глумица Љиљана Благојевић
Уметничка порука Позорја - Мирјана Станић, професор

10.00 часова

Петер Хандке: „Псовање публике“
Гимназија „Светозар Марковић“, Нови Сад

11.30 часова

Сенка Пајић, ученица: „Није онако као што изгледа“
Економска школа „9. мај“, Сремска Митровица

13.00 часова

Сусрет са глумицом Љиљаном Благојевић
(Свечана сала Гимназије)

14.00 часова

Округли сто

ЧЕТВРТАК, 12. МАЈ 2016.

10.00 часова

Властимир Глигоријевић: „Морска болест“
Гимназија „Никола Тесла“, Апатин

РЕВИЈАНИ ДЕО ФЕСТИВАЛА

11.30 часова

Представа ФОРУМ ТЕАТРА на тему вршњачког насиља - „Прозор“
Центар за позоришна истраживања, Нови Сад

14.00 часова

Округли сто (сутерен Гимназије)

ПЕТАК, 13. МАЈ 2016.

10.00 часова

Жан Жене: „Слушкиње“
Гимназија „Светозар Марковић“, Нови Сад

11.30 часова

Коста Трифковић: „Љубавно писмо“
„Митровачка гимназија“, Сремска Митровица

14.00 часова

Округли сто
(сутерен Гимназије)

16.30 часова

Проглашење победника и уручивање награда
Свечана сала Гимназије „Светозар Марковић“

Свечано затварање 22. Школског позорја

Петер Хандке: „Псовање публике“

РЕЖИЈА: Катарина Крстић , ученица
КОСТИМОГРАФ: Катарина Крстић
СЦЕНОГРАФИЈА: чланови Драмске
секције
МУЗИКА: чланови Драмске секције

ИМЕНА ГЛУМАЦА:
Данило Томановић,
Елена Прњић,
Јелена Будић,
Милана Миловац,
Милица Лазић,
Немања Марковић,
Невена Новосел,
Јована Берић,
Маша Ђурашинов,
Алекса Милошевић,
Катарина Блажић,
Александра Стојанац
и Ивана Пејак

О РЕДИТЕЉУ

Катарина Крстић рођена је 17.04.1998. у Новом Саду. Завршила је основну школу „Коста Трифковић“ где је уређивала школски часопис „Први кораци“. Ученица је трећег разреда Гимназије „Светозар Марковић“. Одличан је ђак и веома ангажована у ваннаставним активностима. Члан је Драмске секције од првог разреда. Основне кораке о глуми и режији стекла је од ментора, професорке српског језика и књижевности Мирјане Станић. Глумила је у представи „Нирвана“ која је освојила многе награде на 21. Школском позорју. Завршила је „Школу филма“ 2014. у реализацији Културног центра Нови Сад, исте године написала је сценарио и режирала свој први

краткометражни филм „Избор“. Читајући есеј о позоришту „Псовање публике“ Петера Хандкеа дошла је на идеју како да га постави на позорницу и претвори у драмски комад.

О ПРЕДСТАВИ

Драмско дело Петера Хандкеа „Псовање публике“ јесте есеј о позоришту, позоришни манифест, који представља разрачунавање са авангардом XX века, тачније са театром какав је он био до половине XX века. Ово је дело које, дакле, саопштава нову еру театра.

О ШКОЛИ

Гимназија „Светозар Марковић“ је гимназија је општег типа, у којој се настава одвија на српском и на мађарском језику. У школској 2014/2015. години наставу похађа 1.100 ученика у 36 одељења. У школи влада изузетно подстицајна, хуманизована атмосфера за рад, учење и сарадњу. Подстиче се самопоуздање ученика, иницијатива, креативност и оспособљеност за критичко мишљење. Дух школе одликује интеркултуралност, висок степен солидарности и другарства. Гимназија учествује у капиталним пројектима међународног карактера - Развионица и Регионална подршка инклузивном образовању. Оснивач је и организатор престижних манифестација са дугогодишњом традицијом: „Школског позорја“, од 1994. године, „Такмичења у беседништву“ од 1997, такмичења „Гениус“. Објављује часописе „Гимназијалац“ и „Fürkésző“. Поред великог броја секција у школи активно ради Ученички парламент и кроз учешће у његовом раду, ученици доприносе квалитету школског живота и укупној атмосфери школе. Ове године Гимназија је по двадесет други пут организатор Школског позорја.

Жан Жене: „Слушкиње“

РЕЖИЈА: Нада Јованов, професор
СЦЕНОГРАФИЈА: Нада Јованов и
чланови Драмске секције
КОСТИМОГРАФ: Нада Јованов,
професор
МУЗИЧКА: Нада Јованов и чланови
Драмске секције

Улоге:
ГОСПОЂА - Милана Миловац
СОЛАНЖ - Севђуље Рамадани
КЛЕР - Милица Станкић

О РЕДИТЕЉУ

Нада Јованов је рођена 1989. године у Новом Саду, где је 2008. године матурирала у Гимназији „Лаза Костић“ и уписала студије на одсеку Српска књижевност и језик Филозофског факултета. Дипломирала је 2012. године на основним, а 2014. године на мастер студијама. Пише и објављује поезију, која је до сада два пута завредила прво место на међународним фестивалима, као и чланке и колумне за онлајн издања часописа о уметности. Као професор Гимназије „Светозар Марковић“, Нови Сад од месеца марта школске 2014/15. године води Драмску секцију. Са професорком Мирјаном Станић припремала је представу „Нирвана“, по драмском тексту ученика Гимназије, која на 21. Школском позорју постигла значајне резултате. У

току школске 2015/ 16. са Драмском секцијом Гимназије припрема три представе: као режисер „Ко се боји Вирџиније Вулф“, Е. Олбија и „Слушкиње“, Ж. Женеа и као ментор у представи „Псовање публике“, П. Хандкеа.

О ПРЕСТАВИ

Драма „Слушкиње“ развија веома комплексну проблематику социјалног раслојавања, породичних односа и интересантну идеју својеврсне психолошке игре, која је управо последица поменутог базичног проблема социјалног статуса и утицаја истог на појединца.

Тај појединац, суочен са собом и својим положајем (који доживљава као трагични удес), растрзан је између коначне самоспознаје која му се непрестано намеће и очајничког трагања за начином да побегне од сопственог усуда. Жан Жене ће у својој драми разгранати овај проблем и кроз тескобно преплитање различитих осећања и стања свести сестара Клер и Соланж приказати људскост и осликати један од многих амбиса до којих она човека доводи. Драма не поставља питање (не) морала, већ питање непрегледних пространстава човековог ума и духа и као таква подложна је различитим тумачењима.

Коста Трифковић: „Љубавно писмо“

РЕЖИЈА: Огњен Тутић, ученик
СЦЕНОГРАФИЈА И КОСТИМ: Мирјана
Марчак, Анђела Бојић, ученице
МУЗИКА: Јована Вујашковић, Наташа
Поповић, ученице
МАЈСТОР СВЕТЛА: Теодора
Сладојевић, ученица

Улоге:
ВАСА ВИДИЋ - Филип Ђировић
МАРИЈА ВИДИЋ - Нина Перге
ИЛИЗА ДРАЖИЋ - Огњен Тутић
СОФИЈА ДРАЖИЋ - Ана Вешић
ЕВИЦА - Мирјана Крњић
ЈОВАН - Михајло Ратић
МИЛАН - Петар Марчетић

О РЕДИТЕЉУ

Огњен Тутић, ученик трећег разреда Митровачке гимназије, рођен је 1998. године у Новом Саду. Основну школу је завршио у Мачванској Митровици. Глумом се аматерски бави пет година, а члан је Креативног студија и театра „Гартел“. Играо је у познатим комадима - Хамлет римејк, Ожалошћена породица, Лари Томпсон - трагедија једне младости, Сан летње ноћи, Отворена врата, О мушкарцима и колачима, а Љубавно писмо Косте Трифковића му је редитељаки првенац награђен на Позоршним сусретима ученика гимназије Србије у Крагујевцу. Члан је драмске секције Митровачке гимназије две године, а иза себе има неколико глумачких награда.

О ПРЕДСТАВИ

Ова симпатична, вечито актуелан комедија Косте Трифковића, жанровски блиска водвиљу, насмејаће Вас до суза и пред вама оголити људску природу у игри са љубавним писмом које се случајно загубило и случајно нашло.

О ШКОЛИ

Своју традицију дугу 178 година, Митровачка гимназија успешно оправдава и у школској 2015/2016. години у којој су наши ученици наставили да проносе глас о гимназији као о храму знања у ком опстају само најбољи. Сваке године, ученици Митровачке гимназије, на преко педесет такмичења свих степена и категорија,

на понос свој, својих родитеља, школе и града, остварују најзапаженије резултате и добијају највреднија признања из области природних и друштвених наука. И у овој школској години, гимназијаци су заслужили највише Светосавских повеља, а нису изостали успеси и награде на свим престижним такмичењима. Митровачка гимназија своје ученика уписује у пет смерова - друштвени, природни, општи, рачунарски и билингвални, а од ове године новина је и могућност уписивања седмог и осмог разреда основне школе при гимназији, како би даровити ученици стекли добру припрему за изазове које ће пред њих ставити школа, факултет и живот уопште, јер Митровачка гимназија не заборавља своју васпитну, поред образовне функције. Ученици су наш највећи успех, а улажући у њих, ми улажемо у будућност наше земље.

Сенка Пајић: „Није онако као што изгледа“

РЕЖИЈА: Сенка Пајић
СЦЕНОГРАФИЈА: Милица
Стефановић, Ђорђе Петковић
КОСТИМОГРАФ: Николина Радуловић
МУЗИЧКИ УРЕДНИК: Ђорђе Атковић

Улоге:
МИТАР - Данило Јадрански
КРИСТИНА - Теодора Томац
МИШКО - Рајко Петковић
МИЛЕ - Љубица Ђелап
САША - Никола Грубиша
ИНСПЕКТОР - Милош Гемовић
КАТИЦА - Сенка Пајић

О РЕДИТЕЉУ

Сенка Пајић рођена је 24. априла 1998. године . Основну школу „Бошко Палковљевић Пинки“ је завршила у Сремској Митровици, док је основну Музичку школу “Др Војислав Вучковић“ завршила у Београду одсек труба. Ученица је Економске школе „9.мај“ смер финансијски администратор и Средње музичке школе „Петар Кранчевић“ смер Музички извођач-труба. Поред школских активности у слободно време бави се: рецитовањем, беседништвом, глумом, стрељарштвом, и свирањем у градском оркестру.

О ПРЕДСТАВИ

Представа на хумористичан и саркастичан начин приказује како данашње нездраво, корумпирано, изопачено друштво утиче на стање човека као појединца и породице као групе људи, њихово понашање, систем вредности, а посебно избор метода за опстанак које су појединци и групе људи спремни да употребе, како би задржали позиције, славу и моћ без обзира на последице.

О ШКОЛИ

Економска школа „9. мај“ у Сремској Митровици основана је 1959. године. Од 1993. године школа има два подручја рада: економија, право и администрација и трговина и угоститељство, у оквиру којих се реализује настава за следеће обрзовне профиле са четвртим степеном: економски техничар,

финансијски администратор, пословни администратор, правни техничар, туристички техничар, угоститељски техничар, и са трећим степеном: трговац, конобар и кувар. Школу похађа 912 ученика распоређених у 32 одељења. Највећи успех школе су резултати ученика на такмичењима како из стручних тако и из општеобразовних предмета. Велики број је ваннаставних активности и садржаја у школи који одговарају интересовањима ученика.

Гимназија „Никола Тесла“

Апатин

Властимир Глигоријевић: „Морска болест“

РЕЖИЈА: Мирјана Ђалић, професор
СЦЕНОГРАФ: сви чланови труппе
МУЗИЧКИ УРЕДНИК: Никола Зорић

Улоге:
ЈОРДАН - Реља Михаић
МИЛА - Александра Мишчевић
РАДИЦА - Милана Дураковић
МАРКО - Младен Орел
ЛОПОВ - Вук Опачић
ДРАГАН - Дуња Ерор
МАЦА - Драгана Лазендић
ПОЛИЦАЈАЦ - Василије Зорић

О РЕДИТЕЉУ

Мирјана Ђалић, дипломирала 2000. године на Филозофском Факултету, Одсек Српска књижевност и језик. Професор је српског језика и књижевности у апатинској гимназији од 2000. године. Од почетка рада координатор је Драмске секције која је водећи носилац културног живота у Општини Апатин. Поред организовања различитих ангажованих сценских поставки, трупa успешно припрема представе и такмичи се изводећи их. Завидни резултати постигнути су на 10. Школском позорју, а нарочит је успех дуо драме „Одмрзавање“ која је, између осталог, проглашена као најбоља представа 20. Школског позорја. Мирјана Ђалић је и оснивач средњошколског такмичења у драмским импровизацијама „Ја бих то овако“ које је први пут одржано школске 2015/16. године, а идеја је да прерасте у традицију.

О ПРЕДСТАВИ

Приказан је живот наизглед просечне породице. Глава породице је Јордан, отац двоје деце, муж једне жене и виши педагог по образовању и убеђењу. Након што открије да је уштеђевина коју је крвнички штедео нестала, мора да смисли нови начин да одведе породицу на море.

О ШКОЛИ

Садашња Гимназија „Никола Тесла“ Апатин оснива се 29. јуна 1990. године у новој згради у којој је и данас, и дели зграду са Средњом грађевинском и дрвопрерађивачком школом. Данас Гимназија „Никола Тесла“ броји девет одељења. У њој ради 26 професора, педагог и библиотекар. У школи успешно раде и многе секције - спортске, научне, културно-уметничке. Гимназија је један од носилаца културних активности у Апатину, иницијатор Еколошког друштва „Горње подунавље“ и покретач Ликовне колоније „Душан Ђурковић“.

Ове године постаје домаћин такмичења средњошколаца Србије у извођењу драмских импровизација „ЈА БИХ ТО ОВАКО“, као и нове ликовне колоније „Границе“.

ОМЛАДИНСКИ ДРАМСКИ СТУДИО ЦЕНТРА ЗА ПОЗОРИШНА ИСТРАЖИВАЊА НОВИ САД

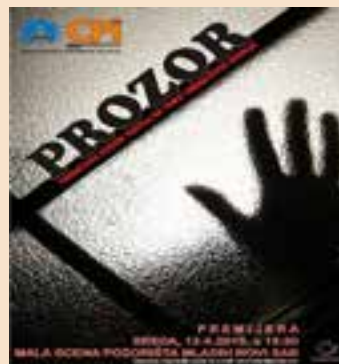
Представа Форум театра: „ПРОЗОР“

У представи Форум театра играју: Тања Тубић, Биљана Митић, Јасмина Наерац, Ана Глигоријевић, Софија Микарић, Софија Воргић, Данијела Матовић, Миљана Манојловић, Катарина Цимбаљевић, Марија Ђурђевић, Севђуле Рамадани и Владимир Шубара.

Уметничко-педагошко водство: Христина Муратиду и Армин Јоха Хаџимусић, драмски педагози

У представи Форум театра, глумци представљају кратак комад или сцену која се назива анти-модел - сцена у којој протагонист не постиже свој циљ. Након тога се публици даје прилика да промене исход тако да протагониста ипак победи. Било ко из публике када жели да промени акцију, једноставно каже „СТОП!“, а затим се придружује глумцима на сцени те преузима улогу протагонисте. Представа се затим наставља са чланом публике који покушава да промени исход за стварање нових избора. Боал те активне чланове публике назива „спецт-ацтор“, јер они нису само гледаоци или глумци већ практикују елементе обе улоге истовремено“.

**ЗАХВАЉУЈЕМО НА ПОМОЋИ У ОРГАНИЗАЦИЈИ
ДВАДЕСЕТ ДРУГОГ ШКОЛСКОГ ПОЗОРЈА**

**ПОКРАЈИНСКОМ СЕКРЕТАРИЈАТУ ЗА ОБРАЗОВАЊЕ,
ПРОПИСЕ, УПРАВУ И НАЦИОНАЛНЕ МАЊИНЕ -
НАЦИОНАЛНЕ ЗАЈЕДНИЦЕ**

ГРАДСКОЈ УПРАВИ ЗА ОБРАЗОВАЊЕ, Нови Сад

ПОЗОРИШНОМ МУЗЕЈУ ВОЈВОДИНЕ, Нови Сад

НОВОСАДСКОМ ПОЗОРИШТУ - Újvidéki színház

ЗАВОДУ ЗА КУЛТУРУ ВОЈВОДИНЕ, Нови Сад

ДВАДЕСЕТ ДРУГО ШКОЛСКО ПОЗОРЈЕ

Издавач

Гимназија „Светозар Марковић“
Нови Сад, Његошева 22

За издавача

Татјана Вукадиновић, директор

Редакција текстова

Сандра Антић, професор

Идејно решење корица

Сандра Антић, професор

Дизајн, компјутерска обрада и прелом

Марко Маринковић, професор

Штампа

„Футура“ - Петроварадин

Тираж 40

gim.markovic@gmail.com

www.s-markovic.edu.rs

(+381 21) 4721 924, 4721 928, 4721 932

A stage with red curtains and a wooden floor. The curtains are pulled back, revealing a wooden stage floor. The text is written in a stylized, white font with a slight shadow effect.

Нови Сад, 11-13 маја 2016.